

عنوان مقاله:

روش شناسی تربیت در قرآن کریم

محل انتشار:

دوفصلنامه گفتمان فقه تربیتی، دوره 1401، شماره 2 (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 22

نویسنده:

محمد جواد عرفانی - فارغ التحصیل سطح ۴ جامعه المصطفی العالمیه

خلاصه مقاله:

بحث تربیت از مباحث مهم، کار بردی و مورد نیاز در هر زمان و مکان می باشد؛ زیرا تعلیم و تربیت به معنای هدایت و تقویت گرایش ها و شکوفاسازی هماهنگ استعدادها و توانایی های انسان برای رسیدن به کمال مطلوب است؛ لذا می بینیم که از ابتدای خلقت تاکنون هدف از بعثت پیامبران، تربیت انسان های شایسته و اخلاقی بوده تا از این طریق بتوان به یک جامعه صالح و سالم دست یافت و روابط خود را با انسان ها، محیط و حتی خالق هستی به نظم درآورد. اما باید اذعان داشت که تربیت صحیح یک انسان، مستلزم بکارگیری روش ها و دستورات عملی مناسب است. استفاده از روش های تربیتی مناسب، هدف از تربیت را تسریع می بخشد. بنا بر این شناخت روش های مطلوب تربیتی، مهم ترین مسئله مربیان و متولیان هدایت جامعه است؛ زیرا با چنین شناختی می توانند از توانمندی های بالقوه و استعدادهای درونی اعضای جامعه هدف به نحو مطلوب بهره برداری کنند. داشتن روش درست تربیت، موجب می شود مربی بتواند انسان هایی را تربیت کند که به نحو روشمند از تاریکی گمراهی خارج شوند، در پرتو نور هدایت قرار گیرند.

کلمات کلیدی:

تربیت، روش، قرآن کریم، مربی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1628367>

